

Historie ASHBRINGERU

V dobách lýtých bojů mezi démonickými orky a hrdými obránci Azerothu tomu bylo, kdy generál Alexandros Mograine, paladin Stříbrné ruky, skolil warloka děsivé moci. Nalezl u něj orb nebývalé síly. Temné síly. Alexandros vždy věřil v rovnováhu, proto se snažil najít protipól k tomuto artefaktu zla. Ve spolupráci s Tirionem Fordringem a dalšími paladiny provedl rituál Světla a orb proměnil v jeho opak, v artefakt Světla. Generálové Stříbrné ruky poté navrhli, aby byla z orbu ukuta mocná zbraň. Nikdo jiný než král trpaslíků, Magni Bronzebeard, se pro tento úkol nehodil lépe. Magni prokázal své kovářské mistrovství a zrodil se Ashbringer. Ashbringer, naprosto demoliční zbraň, která měla zachránit Azeroth před zhoubou nemrtvých, Ashbringer, který v době pomatení prince Arthase a jeho ovládnutí Frostmournem symbolizoval naději všech spravedlivých a bojujících za svatou věc. Ashbringer v rukách generála Alexandrose Mograina kosil řady nemrtvých nepřátel, zanechávaje za sebou jemný popílek nebylo protivníka, který by byť jen přiblížil šanci vyrovnat se Ashbringeru. Naděje Azerothu začala ožívat, upnuta k Alexandrovi a Ashbringeru.

Tak mocná zbraň ale nemohla uniknout pozornosti Nathrezimu Balnazzarovi, agentu stínu a Legie, který tak dlouho v přestrojení působil na jednoho z Alexandrosových synů, Renaulta Mograina, že mu vymyl mozek a donutil ho ke sprosté vraždě na otci. Alexandros, v té době hrdina Azerothu a synonymum Světla a dobra, hrdě bojoval proti pohromě nemrtvých, když ho Renault sprostě a zrádně zezadu probodl mečem. Poté se pološilený z vraždy otce rozběhl k domu, kde spolu s otcem a bratrem vyrůstal, a se zlostí jej vypálil, než se odebral do Šarlatového kláštera.

Mrtvola Alexandrose Mograina nezůstala bez povšimnutí. Kel'Thuzad našeptávač, jeden ze strůjců zlomení prince Arthase, za pomoci temného rituálu Mograina opět pozvedl k životu. Tedy k neživotu. Z Alexandrose se stal jeden z prvních rytířů smrti, rytířů bez vůle, kteří s děsivým odhodláním šířili pohromu po Azerothu. Alexandros s Ashbringerem, dříve paladin Stříbrné ruky, ikona Světla a dobra, se měl stát definitivním nástrojem porobení života na Azerothu.

Druhý Alexandrosův syn, Darion Mograine, byl žalem nad ztrátou otce bez sebe. Nevěděl, kdo ho zabil, doneslo se však k němu, že mrtvola otce byla odnesena do Naxxramasu, pevnosti nemrtvých vznášející se nad zemí. Pro Dariona nebyla jiná volba než vyrazit na nemožnou misi a pokusit se zachránit svého otce. Za pomoci hrstky věrných bojovníků se skutečně probil až do vnitřních komnat Naxxramasu, kde zřel svého otce. Spíše stín svého dřívějšího otce, neboť nebylo již Alexandrose Mograina. Před Darionem stál nemrtvý rytíř smrti, který jeho otce připomínal jen zevnějšem. Oči byly ledové, vanul z něj chlad. Beze slov začal na Dariona útočit. Darion se snažil přivést otce zpět k přičetnosti, ovšem bezúspěšně. V litém boji se bránil, aby v poslední chvíli a se štěstím zabil přízrak svého otce. Jeho tělo se sesunulo k zemi, osvobozené od nemrtvého prokletí. Meč Ashbringer spadl vedle něj. Darion, zoufalý nad ztrátou otce, zmítaný nenávistí vůči nemrtvým, najednou uslyšel hlas svého otce. Nevycházel ale z jeho úst. Vycházel z Ashbringeru. Žádal Dariona, aby Ashbringer vzal a vyhledal Renaulta.

Darion neměl na výběr. Nevěděl, že Renault byl vykonavatelem zrádné vraždy, přesto se mu za bratrem do Šarlatového kláštera nechtělo. Tak odmítavé a nenávistné přijetí však ani on nečekal. Renault, stále nepřičetný a pološilený, se na Dariona vrhl se zbraní v ruce. V tu chvíli Ashbringer jakoby ožil. Vznesl se do vzduchu a mezi oběma bratry se najednou objevil obraz jejich otce. Renault zůstal bez dechu stát. Podlomily se mu nohy a vkleče vzlykal a prosil otce o odpuštění. Ten se natáhl pro vznášející se Ashbringer a se slovy: „Je ti prominuto“ Renaultovi usekl hlavu. Jeho obraz se pak rozplynul. Darion si zoufal, nevěříc, co se s jeho otcem stalo. Chopil se Ashbringeru s uvězněným duchem Alexandrose a s hořkostí opustil klášter. Myšlenky na osvobození otce se nevzdával, vydal se tedy za strým přítelem Alexandrose, paladinem žijícím v exilu, Tirionem Fordringem. Tirion nevěřil, že by Alexandros, zosobnění spravedlnosti a čistoty, mohl být takovým nástrojem smrti, jak Darion popisoval. Řekl mu ale, že pokud by něco opravdu mohlo jeho otce

osvobodit, pak jedině akt naprosté, absolutní lásky. Rovnováha musí existovat.

Darion s myšlenkami na akt lásky, kterému moc nerozuměl, vyrazil zpět ke svým spolubojovníkům z Argent Dawnu. Zastihl je v lité vřavě, v boji s ohromným množstvím nemrtvých, dirigovaných samotným Kel'Thuzadem. Darion se bil jako lev, s otcovým Ashbringerem v ruce kosil hromady ghúlů a kostlivců na popel, ale protivníků jako by stále přibývalo. Řada jeho přátel již padla a zdálo se, že bitva je prohraná. V tu chvíli měl Darion vnuknutí. V tu chvíli si vzpomněl na slova Tiriona a pochopil, co je oním absolutním aktem lásky. Přestal bojovat, poklekl. V jeho oku se objevila slza. Se slovy: „Otče, miluji tě,“ pak nalehl na Ashbringer, doufaje ve spásu. Obrovský výbuch Světla najednou smetl hory nemrtvých jako nic, prohraná bitva se náhle změnila v neuvěřitelné vítězství. Ne však nadlouho.

Nešťastný Darion! Není známo, zda svého otce skutečně osvobodil, či ne, ovšem svědkové popsali přesně, co se stalo po jeho oběti. Kel'Thuzad, na jehož odporné lebce snad dokonce bylo znát potěšení, zaburácel nad bitevním polem a snesl se k Darionově mrtvole. Začal pronášet odporně znějící zaklínadla, provádět temný rituál a po chvíli zvedl Dariona coby nového rytíře smrti. Vynesl jej poté do Naxxramasu.

Darion Mograine zaplatil za svou oběť cenu nejvyšší. I s Ashbringerem je nyní kosou azerothských, nástrojem šíření smrti Kel'Thuzada.

Tento hořký příběh pro časy budoucí zaznamenal lord Maxwell Tyrosus, paladin Argent Dawnu.